UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Generalis Totivs Sacri Ordinis Clericorvm Canonicorvm Historia Tripartita

Pennotto, Gabriele

Coloniae, Anno M.DC.XXXXV.

X. De primo monasterio S. Mariæ Casoreti prope Mediolanum per Canonicos Frigdionarios post reformationem fundato.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38634

Visual Library

tranſmiſerunt, alijs Ordinem S. Georgij in Alega, alijs monaſterium S. Iuſtinæ Patauinum ingredientibus, alijs ad Frigdionarium, alijs aliò tranſmiſsis. Et ita canonici Frigdionarij numero aucti, eodem Ven. P. Bartholomæo adhuc ſuperſtite, per varias Ciuitates, & Prouincias paulatim dilatari cœperunt, iuxta quod prædictus vir ſanctus prophetico prædixerat, qui Fr. Iacobo ante nonnullos annos ad cœleſte præmium, vt piè creditur, à Deo vocato, dum ex Prouincia Venetiarum cauſa prædicandi Euangelium ad partes Montis ferrati cum alio ſocio, qui eum ducebat (erat enim cœcus effectus) pedes proficiſcitur, prope Mantuam in monaſterio S. Benedicti eiuſdem Ordinis, & Congregationis Caſsinenſis, febribus correptus octogenario maior in Domino quieuit, anno 1430. cuius cadauer à ſanctis illis Monachis in nouo ſepulchro reconditum, tanquam vnius beati vſque in hodiernum diem in veneratione habetur; quanquam illi exiſtiment Canonicum ſecularem, non regularem fuiſſe, de qua re ſermo prolixior inferius redibit.

IV. QVæ verò de prædicti Iacobi ab Ordine Fratrum Prædicatorum apoſtaſia, vel de habitu Canonicorum Regularium ſumpto in Monaſterio S Auguſtini de Nicoſia Piſano, temporibus Concilij Piſani, & Gregorij XII. ab eius loci Priore accepto, vel de vita Eremitica ab illo prius acta in monaſterio Frigdionario, Impoſtores quidam & Calumniatores nugantur, frigida & falſa ſunt adeò, vt quemadmodum gratis, & ſine vllo fundamento, vel in ſpecie probabili proferuntur: ita gratis reijci poſſint ac debeant, aduerſante in primis illorum aſſertionibus ipſa ratione temporum, qua conſtat Gregorium XII. non ante annum 1406. ad Pontificatum euectum, Concilium verò Piſanum anno 1409. congregatum, ante quæ tempora iam monaſterium Frigdionarium fuerat reformatum, & ipſe Frater Iacobus in eodem aſſumpto habitu Canonicorum ex licentia ſui Generalis, & diſpenſatione Bonifacij IX. Diaconus ordinatus, de quibus conſtat, cum Venerab. Patre Domino Bartholomæo per Ciuitates, & Oppida Verbum Dei concionando, diſcurrebat.

CAPVT DECIMVM.

De primo monaſterio ſanctæ Mariæ Caſoreti prope Mediolanum per Canonicos Frigdionarios poſt reformationem fundato.

I. ANno MCDIV. Bonifacius IX legitimus, & verus Pontifex, naturæ debitum ſoluit die prima Octob. in cuius locum Cardinales in Italia degentes Coſmatū de Melioratis presbyterum Cardinalem S. Crucis in Ieruſalem concordes elegerunt. hoc eodem anno fuit vir quidam nobilis, & valdè pius, Petrus de Tantijs nuncupatus, & Ciuis Mediolanenſis, ac etiam Ianuenſis, qui habebat Villam propè Mediolanum, foris portam Orientalem, in loco, qui dicitur Caſoretum, ibique erat parua Eccleſia, ſed deuota ſub titulo S. Mariæ de Miſericordia, quæ etiam S. Mariæ Blancæ vocabatur, quam de proprijs bonis dotare, ac in illa viros aliquos religioſos, Deum timentes, inſtituere cupiebat. quam ob cauſam audita fama conuerſationis Canonicorum Frigdionariorum, quæ iam ex latebris erumpere incipiebat, quatuor ex ipſis ad dictam Eccleſiam accedere rogauit, nec mora obtenta, quos impetrata illis Eccleſia ſine vllis redditibus à Mediolanenſi Archiepiſcopo, in domo, quam Eccleſiæ propinquam habebat, pro interim locauit, in qua nonnullis cellulis, prout loci opportunitas patiebatur, conſtitutis, aliquot annis moram traxerunt.

MCDV. idem Dominus Petrus Tantius prædictam Eccleſiam omnium ſuorum bonorum hæredem inſtituit, & facultatem in ea Collegium ſeu monaſterium Canonicorum Regularium erigendi, ſecundum reformationem in monaſterio Frigdionario recens factam, ante obitum à Sede Apoſtolica impetrauit, & eodem anno corpore ſolutus ad cœleſtem patriam, vt piè creditur, migrauit. Anno verò ſequenti MCDVI. Prior, & Capitulum S. Mariæ de Frigdionaria vigore teſtamenti prædicti Petri de Tantijs, & literarum Apoſtolicarum elegerunt, & conſtituerunt primum Priorem monaſterij S. Mariæ de Caſoreto P. D. Petrum Ridum de Padua, Canonicum dicti monaſterij de Frigdionaria, qui antea fuerat Lector in Gymnaſio Ticinenſi. vt ſupradictum fuit: quem ſtatim per Dominum Thadæum de Bagnaſco Papienſem in corporalem poſſeſſionem deduxerunt, & immiſerunt eodem anno 1406. Conſtant omnia prædicta publico inſtrumento eodem anno die 28. Auguſti Frigdionariæ rogato, cuius exemplum authenticum ab Originali extractum, & cum eodem collationatum Mediolani coram Domino Vicario Generali Illuſtriſsimi Archiepiſcopi, cum ſubſcriptione ipſius Domini Vicarij. & Notarium, Romæ in Archiuo S. Mariæ Pacis adſeruatur, quod tale eſt, videlicet:

In nomine Domini Amen. Cum hoc ſit ex vigore teſtamenti, & vltima voluntatis quondam Domini Petri de Tantijs Ciuis Mediolanenſis, & Ianuenſis, filij quondam Domini Nicolai, per ſanctiſſimam Sedem Apoſto-

poſſeſſionem fuerit collatum, & confirmatum in temporalibus & ſpiritualibus monaſterium S. Mariæ Blanchæ, dictum della Miſericordia, ſitum in Archiepiſcopatu Mediolanenſi prope, & infra corpora Sanctorum Ciuitatis Mediolani, non multum longe à dicta Ciuitate, cum omnibus iuribus, & pertinentijs ſuis, monaſterio, Priori, & Canonicis Regularibus ſanctæ Mariæ de Frigdionaria, Lucanæ Diœceſis, dictorum Canonicorum Regularium ſancti Auguſtini pleno iure, prout in prædictis, & alijs dixerunt contineri, publicis, & authenticis bullis, & priuilegijs Apoſtolicæ Sedis, & de dicto teſtamento dixerunt contineri, infraſcripti Dominus Prior, & Fratres publica manu Ser Baptiſtæ de Ghogijs de Papia, & Ser Baldaſſaris de Pautrio Ciuis Ianuenſis, rogatorum anno Natiuitatis Domini MCCCCV. Indictione duodecima, ſecundum curſum ciuitatis Ianuenſis, die prima menſis Auguſti. & ſic per prædicta patere dignoſcitur: Et electio, & inſtitutio Prioris dicti monaſterij S. Mariæ Blanchæ pertinet et ſpectat ad Priorē dicti monaſterij S. Mariæ de Frigdionaria, in quem collatum eſt. Idcirco Venerab. vir Frater Ioannes de Pergamo humilis, & honorabilis Prior dicti monaſterij ſanctæ Mariæ de Frigdionaria, cum conſenſu, præſentia, conſilio, & voluntate infraſcriptorum eius Confratrum, quorum nomina ſunt hæc: videlicet, Dominus Benedictus de Rimino Vicarius in ſpiritualibus & temporalibus dicti Domini Prioris, Dominus Nicolaus de Curte de Papia, Dominus Michael de Saluis, Dominus Franciſchinus de Placentia, Dominus Auguſtinus de Piſis, Dominus Leonardus de Carrate, Dominus Antonius de Mediolano, Dominus Ioannes de Nouaria, Dominus Galdinus de Mediolano, Dominus Bernardus de Bononia, & cuiuslibet eorum, & ipſi Confratres, & Canonici cum conſenſu & autoritate dicti Domini Prioris, coadunati in Capitulo dicti monaſterij S. Mariæ de Frigdionaria, ad ſonum campanellæ, more ſolito, de mandato dicti Domini Prioris, qui omnes ad præſens reſidentiam faciunt in dicto monaſterio, & ſunt vltra, quam tres partes de quatuor partibus dicti Capituli, & Conuentus, habita quidem inter eos prius diligenti & matura deliberatione, & conſilio, ſemel, & iterum Chriſti, Beatæq; Virginis glorioſæ Mariæ nominibus, & ſuffragijs inuocatis, dictus Dominus Prior, & dicti Confratres ſimul, vt ſupra, coadunati vnanimiter, & nemine diſcrepante elegerunt, creauerunt, fecerunt, conſtituerunt, & ordinauerunt vigore huius publici inſtrumenti diſcretum, & religioſum virum Dominum Petrum de Padua in ſacerdotio conſtitutum, & Canonicum Regularem profeſſum ſanctæ Mariæ de Frigdionaria, in Priorem Eccleſiæ S. Mariæ Blanchæ prædictæ, dictæ della Miſericordia. Dantes, & concedentes eidem Domino Petro Priori plenam, liberam, & generalem adminiſtrationem in ſpiritualibus, et temporalibus, ad omnia, et ſingula infraſcripta, videlicet ad locandum, diſlocandum, affictus, et redditus percipiendum, terrarum, et poſſeſſionum, domorum, proprietatum, beſtiarum, armentorum, et aliarum mobilium, et immobilium rerum dicti monaſterij S. Mariæ Blanchæ, tam eorum, quæ nunc poſſidet dictum monaſterium, quàm eorum, quæ per tempora tenebit, ſeu poſſidebit. Item ad confitendum affictum, redditus, & obuentiones dictarum rerum, à quibuscunq; colonis, & penſionarijs dicti monaſterij, & faciendum inde, & ex eis chartas, & inſtrumenta, & quaslibet alias ſcripturas, & cautelas, quæ in prædictis, & circa prædicta fieri ſolent, ſecundum morem, & conſuetudinem ciuitatis Mediolani, dummodo dictæ locationes non ſapiant vim alienationis. Item ad cauſandum, agendum, petendum, & excipiendum, replicandum, & defendendum, & procuratores vnum, & plures inſtituendum, & ſubſtituendum, & eiuſdem inſtitutis, aut ſubſtitutis licentiam ſubſtituendi concedendum, et eos, et quemlibet eorum ab onere ſatiſdandi releuandum, et poſitionibus reſpondendum, et teſtes, et inſtrumenta producendum, et omnia, et ſingula faciendum, quæ merita cauſarum poſtulant, et requirunt, etiamſi mandatum requirerent ſpeciale, et ad concedendum dictis procuratoribus plenam, et generalem cum libera adminiſtratione facultatem. Item ad recipiendum quæcunq; depoſita pecuniarum et aliarum quantitatem, et rerum, quæ fuerint penes dictum monaſterium. Item ad petendum, et exigendum omnes, & ſingulas quantitates, & res, quæ debentur, ſeu quoquo modo deberentur in futurum, tam ex vltimis voluntatibus, quam, ex quibuscunque contractibus dicto monaſterio ſanctæ Mariæ Blanchæ. Item ad ſuſcipiendum Canonicos, & alios, qui vellent, & poſſent licitè, & honeſtè ſe, & ſua bona dicto monaſterio dedicare, & faciendum generaliter, & gerendum omnia, & ſingula quæ Priores monaſteriorum facere, gerere, et adminiſtrare poſſent. Dantes, et concedentes in prædictis, et circa prædicta plenam, liberam, et generalem adminiſtrationem omnium bonorum dicti monaſterij ſanctæ Mariæ Blanchæ. Volentes tamen, et declarantes, quòd prædicta, ſeu aliquod prædictorum non ſe extendat ad aliquam alienationem, ſeu pignorationem bonorum mobilium, ſeu immobilium dictæ Eccleſiæ S. Mariæ Blanchæ. Inſuper volentes, et declarantes, dictum officium Prioratus, et dictam autoritatem durare annuatim, prout dixerunt dictus Dominus Ioannes Prior S. Mariæ de Frigdionaria prædicta, et dicti Fratres declarauerunt, quod dictus Dominus Prior S. Mariæ Blanchæ qualibet anno de menſe Auguſti, in feſto Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis teneatur ſe præſentare ad dictum monaſterium S. Mariæ de Frigdionaria, et ibidem ſuper altari dictæ Eccleſiæ in ſignum veræ obedientiæ præſentare duas candelas de cera ponderis duarum librarum in totum, et alia facere, quæ eidem imponentur per dictum Dominum Priorem S. Mariæ de Frigdionaria, de conſenſu, et voluntate dictorum Confratrum. Item teneatur ſub vinculo iuramenti, et in virtute veræ obedientiæ obſeruare, et obſeruari facere Regulam Canonicorum Regularium S. Auguſtini, prout moris eſt, et ſolitum fuit per dictos Fratres hactenus obſeruari, ac etiam intra duos menſes initiandos à die, quæ intrauerit dictum monaſterium S. Mariæ Blanchæ incipere, et initiare inuentarium omnium rerum mobilium, immobilium, et ſe mouentium dicti monaſterij, et Eccleſiæ prædictæ, et finire, et fine debito termi-

nare, & dictis Domno Priori, & Fratribus de Frigdionaria fidem per publicum inſtrumentum facere de omnibus, & ſingulis, quæ in dicto Inuentario deſcribentur infra ſex menſes, poſtquam dictum intrauerit monaſterium. Et prædicta, & quælibet prædictorum fecerunt, & ordinauerunt dicto modo, & cum dictis conditionibus, & modis, & omni meliori via, iure, & forma, quibus magis, & melius de iure fieri poteſt, & debet. Et præcepit, & mandauit dictus Dominus Prior in virtute veræ obedientiæ dicto Domino Petro nouiter electo, quatenus dictam electionem cum dictis modis, & conditionibus debeat acceptare, & fines dicti mandati, & commiſſionis diligenter inſpicere, & ſeruare. ac etiam commiſerunt, & mandauerunt, impoſuerunt, & mandauerunt Domno Thadæo de Bagnaſco Canonico dictæ Eccleſiæ, & monaſterij S. Mariæ de Frigdionaria, quem ad hunc actum ſpecialiter, & nominatim elegerunt, quatenus vadat, & in corporalem poſſeſſionem ponat, & immittat dictum Domnum Petrum nouiter electum, in dictum monaſterium S. Mariæ Blanchæ, cum dictis modis & conditionibus, & eidem claues oſtiorum Sacriſtiæ, & aliorum locorum dicti monaſterij conſignare, & alia faciat, & dicat, quæ in prædictis, & circa prædicta requiruntur, tam de iure, quàm ex conſuetudine dicti monaſterij, & Regionis, vbi ſitum eſt. Actum in Capitulo S. Mariæ de Frigdionaria, Lucani comitatus, coram Berto quondam Luſi Bertini Lucano Ciue, fratre S. Petri, Canonico monaſterij S. Ioannis in monte de Bononia, & Nicolao Raynerij famigla de Piſis, teſtibus ad prædicta vocatis, & rogatis. Anno Natiuitatis Domini 1406. indictione 14. die 27. menſis Augusti. Ego Laurentius filius Ioannis Vannuchorum, Lucenſis Ciuis, publicus Imperiali autoritate Notarius, Iudexq́; ordinarius prædictis omnibus, & ſingulis interfui, eaq́; rogatus rogaui, ſubſcripſi, & publicaui, & ad præmiſſorum fidem ſignum meum appoſui conſuetum.

Poſt prædicta incontinenti dictus Dominus Petrus audita, & intellecta dicta electione, & mandato, & omnibus in ea contentis, flexis genibus humiliter, & deuotè, & cum omni deuotione, qua debuit, ipſam electionem de manu dicti D. Prioris acceptauit, in præſentia dictorum Fratrum, & Canonicorum, in cuius ſignum, & deuotionem dictus D. Prior annulo aurato dictum Dõnum Petrum muniuit, & inſigniuit, ac etiam oſculo pacis, & ſalutationis actu coronauit, & alia fecit, quæ circa prædicta requiruntur. Actum in Capitulo S. Mariæ Frigdionariæ prædicta coram dictis teſtibus. Anno, Indictione, die, et menſe ſuperius pranarratis. Ego Laurentius filius Ioannis Vannucchorum Lucenſis Ciuis, publicus Imperiali autoritate Notarius, Iudexq́; ordinarius prædictis omnibus, et ſingulis interfui, eaq́; rogatus rogaui, ſubſcripſi, et publicaui, et ad præmiſſorum fidem ſignum meum appoſui conſuetum.

In nomine Domini Amen, Anno Natiuitatis eiuſdem 1559. Indictione 2. die Iouis 17. menſis Auguſti coram Reuerendiſſ. Domino Ioanne Franciſco Sormano, Iuris vtriuſque Doctore Archipresbytero Eccleſiæ ſancti Laurentij de Maudello Cuman. diœceſis. Mediolani commorante, Curiæ Archiepiſcopalis Vicario generali, pro tribunali ſedente ſuper quadam cathedra poſita in Archiepiſcopali Cancellaria Mediolani, quam Cathedram, et quem locum prædictus Reuerendiſſ. Dominus Vicarius elegit et eligit pro eius loco, banco, et tribunali idoneis pro infradictis omnibus, et ſingulis ſpecialiter peragendis, ſupraſcriptum exemplum, ſeu tranſumptum per me Chriſtophorum Venegonum Notarium infradictum, et per infraſcriptos prouidos viros Dominos Bartholomæum Parpalionum, Ioannem de Mazijs, et Ioannem Aluyſium Ghiſulphum Notarios publicos infraſcriptos ad id per prædictum Reuerendiſſ. Dominum Vicarium electos, ſic inſtante, et requirente Ven. D. Don Ioanne Franciſco de Placentia, profeſſo ordinis Canonicorum Regularium S. Auguſtini Congregationis Lateranenſis, ſyndico, et procuratore, et ſyndicario, et procuratorio nomine Reuerend. et Venerabilium Dominorum Prioris, Canonicorum, et conuentus monaſterij S. Mariæ Blanchæ de Caſoreto Mediolanenſis Diœceſis prædicti Ordinis, per inſtrumentum illius ſyndicatus, ſeu mandati, et procuræ, rogatum per me Notarium infraſcriptum anno, et menſe præſentibus, ſeu anno, et die in eo contentis, vna cum originalibus, et authenticis inſtrumentis, non viciatis, non cancellatis, non abolitis, neque in aliqua ſui parte ſuſpectis, ſed omni prorſus vitio, et ſuſpicione carentibus, tenoris prædicti, fideliter, et diligenter collationatum, examinatum, et auſcultatum fuit: et quia huiuſmodi ſumptum, ſeu tranſumptum cum dictis originalibus, et authenticis inſtrumentis de verbo ad verbum concordare inuentum fuit, et in nullo diſcrepare: Ideo prædictus Reuerendiſſ. D. Vicarius pro tribunali ſedens viſo huiuſmodi exemplo, ſiue tranſumpto, ſuam, et Curiæ Archiepiſcopalis Mediolanenſis autoritatem pariter, et decretum interpoſuit ſolemniter, et interponit, et dixit cum plena, et pleniſſima cauſæ cognitione, et prius cognitis cognoſcendis, ac decreuit, et decernit, huiuſmodi exemplo ſeu tranſumpto plenariam fidem in Iudicio, & extra, vbilibet, & in quocunq́; loco adhibendum eſſe, & adhiberi debere, quemadmodum dictis originalibus, & authenticis inſtrumentis adhiberetur, ſi exhiberentur. Et de prædictis rogatum fuit, per me Chriſtophorum Venegonum iam dictum Notarium inſtrumentum publicum debere confici, quod ad cautelam cum ſigilli eius appenſione, ſeu impreſſione communiri. Actum vt ſupra, præſentibus ibidem Magnifico Iureconſulto D. Ioanne Baptiſta Parauicino filio Magnifici Phyſ. D. Petri Pauli Portæ Orien. parochiæ S. Babillæ, intus Mediolanum, Domino presbytero Baldiſſare Vrbano filio quondam D. Nicolai Portæ Ticinen. parochiæ S. Laurentij maioris intus Mediolan. et D. Ioanne Ambroſio de Ciſunfrallo filio quondam D. Ioannis Baptiſtæ Portæ Orient. parochiæ S. Teclæ Mediolani, teſtibus omnibus idoneis, ad præmiſſa vocatis ſpecialiter, et rogatis.

Et Chriſtophorus Venegonus filius quondam Domini Ioannis Portæ Orientalis parochiæ S. Stephani in Bregundia Mediolani publicus Apoſtolica, Imperialiq́; ac Curiæ Archiepiſcopalis Mediolanenſis autoritatibus Notarius, quia prædictum exemplum, ſeu tranſumptum à prædictis originalibus, et authenticis in-

ſtru-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſtrumentis coram prædicto Reuerendiſſ. Domino Vicario ſumptum, ſeu tranſumptum, ac per me vnà cum infraſcriptis Dominis Bartholomæo Parpalione, Ioanne de Mazijs, & Ioanne Aluyſio Ghiſulpho Notarijs publicis infraſcriptis, cum eiſdem originalibus, & authenticis inſtrumentis collationatum, & examinatum, de verbo ad verbum concordare inuentum fuit: ideo de eis omnibus & ſingulis hoc præſens publicum inſtrumentum confeci, & me ſubſcripſi, ſignumq́ meum appoſui conſuetum, in fidem & teſtimonium omnium, & ſingulorum præmiſſorum rogatus, & requiſitus.

Ego Bartholomæus Parpalionus filius quondam Zanoti publicus Apoſtolica, Imperialiq́, ac Curiæ Archiepiſcopalis Mediolanenſis autoritatibus Notarius, prædictæq́ Curiæ Cancellarius, quia prædictum exemplū, ſeu tranſumptum à prædictis originalibus, & authenticis inſtrumentis coram prædicto Reuerendiſſimo Domino Vicario ſumptum, ſeu tranſumptum per prædictum prouidum Dominum Chriſtophorum Venegonum Notarium, vt ſupra, ac per eum, & me, necnon & infraſcriptos prouidos Dominos Ioannem de Mazijs, & Ioannem Aluyſium Ghiſulphum Notarios publicos infraſcriptos, cum eiſdem originalibus, & authenticis inſtrumentis collationatum, & examinatum de verbo ad verbum, inuentum fuit concordare: ideo hic me ſubſcripſi, ſignumq́ meum Tabellionatus appoſui conſuetum, in fidem, & teſtimonium præmiſſorum.

Ego Ioannes de Mazijs filius quondam ſpectabilis Domini Ioannis Antonij Portæ Romanæ, parochiæ ſancti Michaelis ſubtus Domum Mediolani, publicus Mediolanenſis Imperiali, Apoſtolicaq́, ac Curiæ Archiepiſcopalis Mediolanenſis autoritatibus Notarius, quia prædictum exemplum, ſeu tranſumptum à ſuprascriptis originalibus, & authenticis inſtrumentis coram Reu. Domino Vicario prædicto ſumptum, ſeu tranſumptum per ſupradictum D. Chriſtophorum Venegonum Notarium, vt ſupra, ac per eum, necnon me, & prædictum D. Bartholomæum Parpalionum Notarium, vt ſupra, ac infraſcriptum D. Ioan. Aluyſium Ghiſulphum Notarium infraſcriptum cum eiſdem originalibus, & authenticis inſtrumentis collationatum, & examinatum de verbo ad verbum concordare inuentum fuit: Ideo hic me ſubſcripſi, ſignumq́ meum Tabellionatus appoſui conſuetum, in fidem, & teſtimonium præmiſſorum.

Ego Ioannes Aluyſius Ghyſulphus filius Domini Franciſci Portæ Romanæ, parochiæ ſanctæ Euphemiæ intus Mediolanum, Clericus Mediolanenſis publicus Apoſtolica, ac Curiæ Archiepiſcopalis Mediolanenſis autoritatibus Notarius, quia ſupraſcriptum exemplum, ſeu tranſumptum à prædictis originalibus, & authenticis inſtrumentis coram prædicto Reuerendo Domino Vicario ſumptum, ſeu tranſumptum per ſupraſcriptū Dominum Chriſtophorum Venegonum Notarium, vt ſupra, ac per eum, necnon me, & ſupradictos Dominos Bartholomæum Parpalionum, & Ioannem de Mazijs Notarios, vt ſupra, cum eiſdem originalibus, & authenticis inſtrumentis collationatum, & examinatum de verbo ad verbum concordare inuentum fuit: ideo hic me ſubſcripſi, ſignumq́ meum Tabellionatus appoſui conſuetum, in fidem & teſtimonium præmiſſorum.

Ioannes Franciſcus Sormanus I. V. Doctor Archipresbyteralis Eccleſiæ ſancti Laurentij de Mandello, Cumanæ Diœceſis, Mediolani commorans, Curiæ Archiepiſcopalis Mediolanenſis Vicarius generalis, notum facimus, & atteſtamur vniuerſis, & ſingulis præſentes inſpecturis, ſicuti prædictus Dominus Chriſtophorus Venegonus de prædicto inſtrumēto rogatus, vt ſupra, ac prædicti D. Bartholomæus Parpalionus, Ioannes de Mazijs et Ioānes Aluyſius Ghiſulphus, qui ſeſe ſubſcripſerūt, prout ſupra, tempore rogitus confectionis, & ſubſcriptionis ipſius inſtrumenti, ac ante, & poſt fuerunt, ſteterunt, & de præſenti ſunt publici, legales, & authentici Notarij, prout ſupra, ſe ſubſcripſerunt, inſtrumentiſq́, & alijs ſcripturis publicis per eas reſpectiuè confectis, & ſubſcriptis adhibita fuit, & de præſenti adhibetur plenaria, et indubitata fides in iudicio, et extra, in quorū fidem præſentes fieri iuſſimus, et ſigilli noſtri parui munimine roborari. Datum Mediolani die Veneris 18. menſis Auguſti 1559. indictione 2.

HOc monaſterium, quod fuit in ordine ſecundum inter Collegia noſtræ Congregationis, in magna paupertate, ac diſtrictione fundatum, mediante bona fama inculpatæ conuerſationis Canonicorum ibidem degentium, in magna ſemper veneratione ab omnibus eſt habitum, & piorum largitionibus, & fidelium eleemoſynis, bonis etiam temporalibus ſatis auctū, ita vt cum vix ab initio quatuor ibidem, vel quinque Canonici ſtare poſſent, viginti, ac etiam triginta ex illius redditibus ali commodè valerent: ex quo viri complures vitæ integritate, & doctrina celebres prodierunt, qui noſtram Congregationem multipliciter ornauerunt, & auxerunt. ex his fuerunt Ven. P. D. Baſſianus Mediolanenſis prædicator celebris, qui per multos annos eidem monaſterio laudabiliter præfuit, & triennio totam Congregationem Rector Generalis gubernauit, ſub finem vltimi anni ſui regiminis defunctus anno Domini 1419. D. Simon Mediolanenſis Verbi Dei concionator mirificus, qui fuit Rector Generalis annis 1445. & 1446 & 1447. horum exemplo, & ſuaſione pluſquam centum iuuenes Mediolanenſes, & præcipuæ nobilitatis Congregationem ingreſſi, ferè omnes viri præclari ſua tempora clariora reddiderunt. Amborum meminerunt Autor ſupplementi in nouiſſima editione lib. 14. ſub anno 1407. & Ioannes Philippus Nouarien. in Chronica lib. 6. cap. tertio. D. Cambius Boſſus genere nobilis, ſed virtute, ac vitæ inculpatæ ſinceritate longè nobilior, liberalium omnium artium, & diuinarum Scripturarum eruditione inſignis, qui ob præcipuum amorem erga Saluatorem noſtrum Dom. Ieſum Chriſtum, illius incunabula, & loca ſanctiſſimæ paſſionis viſitauit, poſtea in Italiam reuerſus, omnibus gradibus honoris in noſtra Congregatione decoratus, cum poſt Ge- II.

nera-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

neralem præfecturam, quam anno 1474. gerebat, aliquot annis ſuperuixiſſet, Cremonæ obijt in noſtro monaſterio S. Petri de Pado, ad quem ſunt literæ Matthæi Boſſi Veronenſis 17. 49. 61. 64. & 67. De eodē Ioan. Philipp⁹ noſter lib. 6. c. 11. ſic ſcribit: *Ieſū in omni vita ſua ſecutus eſt, diuitias, & ſeculi honores contēpſit: paupertatē amauit. Ferunt eum nunquam voluiſſe veſte noua vti, ſed obſoleta, humilitatis, patientiæ, ſobrietatis obſeruator. in D. N. Ieſu Chriſti recordatione paſſionis lacrymas amariſſimas inceſſanter fundebat, quæ nunquam de memoria eius recedebat. quare Ieroſolymam, & loca noſtræ redemptionis viſitare voluit, & illic vitam agere mens fuit, ſi licuiſſet. Si quando regimen in ipſa Religione de more habebat, gregem ſibi commiſſum verbo pariter, & exemplo paſcebat, tanta manſuetudine, pietate, ac modeſtia, vt etiam mali, viſa hominis bonitate, in meliorem vitam reformarentur.*

III. EVſebius etiam Corradus nobilis Mediolanenſis huius monaſterij alumnus extitit, vir omnigena eruditione apprimè inſtructus, & in vtroque Iure ciuili, & canonico verſatus, qui Congregationem noſtram, & totum Ordinem canonicum contra nonnullos calumniatores, verbo, & libris editis, coram Sixto IV. & Innocentio VIII. Romanis Pontificibus optimè defendit, præſertim contra Ambroſium Coriolanum: qua de cauſa libros nonnullos edidit, quorum Ioannes Mauburnus in Venatorio, & Ioannes Molanus in libro de ſacris Imaginibus meminerunt. qui cum pluribus vicibus fuiſſet Viſitator Generalis noſtræ Congregationis, tandem plenus bonorum operum, ac dierum Mediolani obijt in monaſterio noſtro S. Mariæ de Paſſione anno 1500. teſte Ioanne Philippo lib. 6. cap. 8. qui illius exitum oculatus vidit.

D. Seuerinus Calcus nobilis Mediolanenſis prædicti Euſebij Sinchronos, vir prudens, religioſiſſimus, & magni conſilij in rebus gerendis, qui quatuor vicibus fuit Rector Generalis noſtræ Congregationis, ſub cuius regimine plurimum in ſpiritualibus, & temporalibus profecit. Gerebat vltimam generalem præfecturam anno Domini 1495. hic ille eſt Seuerinus Calcus, cuius meminit Ioannes Mauburnus Doctor Pariſienſis in ſuo Venatorio lib. 2. cap. 114.

D. Paulus Feruſinus nobilis Alexandrinus, Sereniſſimique Ducis Mediolanenſium intimus familiaris, & Conſiliarius, in eodem monaſterio Religionis habitum ſuſcepit, qui adeò profecit, & ad tantam humilitatem deuenit, vt priſtinæ dignitatis penitus oblitus, ad quæcunque viliſſima exercitia, quę vix infimi famuli facere volebant, libentiſſimè, & cum ſumma hilaritate manum mitteret: vt in magnam ædificationem omnibus cederet, videre hominem tam venerandum, & tantæ apud Principes autoritatis ad tantam humilitatem deueniſſe. Obijt Bononiæ Prior monaſterij S. Ioannis in monte, anno ſalutis 1478.

DOm. Hieronymus Boſſus Mediolanenſis eiuſdem monaſterij profeſſus, noſtræ Congregationis ſydus ſplendidiſſimum, qui ſingulari doctrina, prudentia, & integritate non ſolum in Ordine canonico, ſed longè, lateque per Italiam fuit nominatiſſimus, Summis Pontificibus, & Regibus, ac Principibus notus, & charus. Nā cum de anno 1509. quidam noſtros canonicos de monaſterio S. Petri in Cœlo aureo Papiæ per vim, & contra ius, & fas expuliſſent, vnde tota ciuitas Papienſis in ſeditionem verſa eſt, hic Ven. Pater, qui tunc fungebatur officio Rectoris Generalis, Senatum Regium Mediolani primùm: deinde Chriſtianiſſimum Regem Ludouicum, tunc Mediolani Ducem conueniens, ita ſe geſſit, vt Rex, & Senatus miſſis Papiam tribus Senatoribus, intra paucos dies ipſos canonicos in priſtinum ſtatum, delinquentibus exilio mulctatis, reſtituerint. multos labores graues hic optimus Pater pro defenſione Congregationis tulit, & grauia pericula, etiam cum vitæ periculo, ingenio, patientia, & dexteritate ſuperauit. tribus vicibus Generalem Præfecturam totius Congregationis obtinuit, & tandem in ſenectute bona obijt Placentiæ monaſterij Abbas, poſt annum ſaltem 1513. nam illo anno erat Rector generalis. Sed & alij complures viri conſpicui ex eodem monaſterio prodierunt, quos breuitati conſulens omitto. IV.

Huic monaſterio multa priuilegia ampliſſima conceſſerunt Sereniſſimi Duces, & Duciſſæ Mediolani, quorum originalia in illius chartophilacijs ſeruantur. Pius V. anno 1566. Abbatiali dignitate illud exornauit.

CAPVT VNDECIMVM.

De Monaſterio ſancti Leonardi prope Veronam per eoſdem Canonicos Frigdionarios reformato, & nonnullis Priuilegijs eiſdem Canonicis per Gregorium XII. conceſſis.

ANno MCDVI. Innocentius VII. naturæ debitum ſoluit, octauo Idus Nouemb. in cuius locum à Cardinalibus in Italia degentibus ſuffectus eſt Angelus Corarius Patricius Venetus, & Presbyter Cardinalis tituli S. Marci, qui Gregorius XII. eſt nuncupatus, die 30. e- I

residem

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN